

Posudek vedoucího na bakalářskou práci Žofie Hradilkové
Volný čas romských dětí a mládeže
PhDr. Jan Červenka, Ph.D.

Po poněkud rozpačitých začátcích napsala Žofie Hradilková velmi slušnou práci.

Kdybychom vzali samotnou klíčovou třetí kapitolu, chyběla by jí do splnění limitu pro bakalářskou práci pouhá půlka normostrany, přičemž celá práce Hradilkové má bez pár stránek dvojnásobek minimálního požadovaného rozsahu.

Studentka se sympaticky pustila do tématu od základu a než přistoupí k vlastním pozorováním, přibližuje nejprve oba hlavní pojmy: Romy (kapitola 1) a volný čas (kapitola 2). Co se týče romské historie, je otázkou, zda je třeba se v romistické práci zabývat v takovém rozsahu světovou romskou historií, hlavně když autorka oprávněně první dvě kapitoly nepovažuje za stěžejní a sahá v nich k výběrům a zjednodušením. Jinak ale kapitola věnovaná Romům přináší cenná pozorování, ve chvíli, kdy se popisuje (občas na základě vlastního výzkumu) romská rodina a romská identita, je zřejmé, že jde o správný a důležitý úvod k hlavnímu tématu. Druhá kapitola věnovaná volnému času je uměřená a snaží se pojímat téma obecněji, i když logicky vychází z několika pramenů založených na neromském materiálu – kvalitních výzkumů volného času u Romů totiž je minimum.

Těžištěm práce - jak už jsem se zmínil – je kapitola třetí, mapující volný čas dětí ve 3 různých lokalitách – v české městské čtvrti, české malé vesničce a ve slovenské osadě. Studentka správně reflektuje přístupy k jednotlivým lokalitám a vysvětluje jejich různost – kromě toho, že v jedné dělá několik let každé léto sociální projekt, zatímco v jiné místní romskou komunitu v podstatě nenavštívila, má různost přístupů přinést i možnost sledovat v různých komunitách různé jevy.

Právě druhý zmíněný bod by ovšem měla studentka na obhajobě blíže vysvětlit: zdůvodnit, proč nejde jen o určité alibi pro disproportionální zkušenosti s jednotlivými komunitami a zda různé způsoby získávání dat nemohou naopak škodit komparaci.

V závěru autorka sympaticky reflektuje kombinaci sociálních i etnických faktorů na utváření dítěte a na jeho způsob trávení volného času, aniž by se pouštěla do unáhlených soudů.

Co se týče formální stránky, v práci navzdory dvojí redakci zůstaly některé chyby, jejich příklady posílám slečně Hradilkové e-mailem.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit nejspíše jako výbornou.

Jan Červenka, 22.6.2009

